

En regnvejsaften

Mel.: Karin Wang Markussen o. 1969

En regn-vejs - af -ten jeg_ står midt på ga - den, og men-ne - sker går mig for-
bi . De tæn - ker hver på sit_, og kold er fa - ca - den.
Kun en - som - hed er på min sti. Mit tøj er vådt ind til skin-det, og bit - tert
Sin - det. For in - gen ser at jeg_ står her og græ-der . De tæn-ker al-le på sig selv.

1. En regnvejsaften jeg
står midt på gaden,
og mennesker går mig forbi.
De tænker hver på sit,
og kold er facaden.
Kun ensomhed er på min sti.
Mit tøj er vådt ind til skindet
og bittert sindet.
For ingen ser, at jeg står her og græder.
De tænker alle på sig selv.

2. Jeg tænder mig en smøg,
og tankerne glider –
de rejser hele jorden rundt.
Jeg ser mig selv blandt dem,
som sulter og lider –
i krig og frygt – hvor er det ondt.
Mit tøj er vådt ind til skindet
og bittert sindet.
For ingen ser, at jeg står her og lider.
De tænker alle på sig selv.

3. Min tanke flyver rundt,
men brat tanken standser.
Jeg ser mig selv foran et kors.
Fra korset hører en bøn: ”Fader tilgiv,
de ved jo ikke hvad de gør.”
Hvad nytter det, at jeg hader
dem, som ej ser mig.
Det er jo mig, som skal elske de andre.
Gus giv mig mere kærlighed.

Tekst: Søren P. Grarup o. 1969